

ת"פ 27724/09/15 - מדינת ישראל נגד דן פינברג

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 15-09-27724 מדינת ישראל נ' פינברג

בפני: כבוד השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ורד חזן מתביעות לחייב
נגד דן פינברג ע"י ב"כ עו"ד אסף בקרמן
הנאשם

גזר דין

רקע כללי

- הנאשם הורשע על פי הودאותו בעבירות של ניסיון התפרצויות לבית מגורים, היזק לרכוש בمزיד והחזקת סכין, בגין סעיפים 406 (א), 452, 186 (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.
- כעולה מכתב האישום המתווך, ביום 9.9.15 טיפס הנאשם עד למרפסת של דירת המתלוונת ברח' מגנו 5/15 באשדוד בكومה החמישית, חתר באמצעות סכין את הרשת שסגרה על המרפסת ונכנס לתוכה בכונה לבצע גניבה. במעשים הללו הוא ניסה להתפרץ לדירה כדי לבצע גניבה, גרם נזק לרשות והחזק סכין שלא למטרה כשרה.
- ביום 27.1.16 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתווך וירושע על פיו, וכן שלח לodeskיר שירות המבחן, אולם אין הסכמה לגבי העונש והמאשימה אינה מחויבת להמלצת הodeskיר.

טיעוני הצדדים

- המאשימה טענה, כי מדובר בנאשם שלחוותם הרשעות קודמות ואף ריצה מסרים בגין ביצוע עבירות דומות. מדובר בעבירה חמורה שיש בה תכנון, תחוכם ותועזה רבה, המעידים על המסוכנות העולה מהנאשם. העבירה לא הושלמה רק לנוכח העובדה שהמתלוונת נכהה בדירה ומנעה מהנאשם להשלים את תוכניותיו לפרוץ לדירה ולגנוב ממנה רכוש. נטען כי גם שמדובר בעבירה ניסיון, הרי שיש להתייחס לעבירה במלוא החומרה, שכן בהתאם להלכה הפסוקה, המטרת מאחרוי האחדת העונש בין עבירה מושלמת לעבירה ניסיון, היא לאין את השפעתם של המזל המוסרי ושל המקריות במידת העונשה. אין מקום "لتגמול" באופן משמעותי, נאשם שלא הצליח להשלים את המעשה העברייני בשל נסיבות חיצונית (reau"פ 419/12 **דרור ציאש נ' מ"י** (19.8.12)). המאשימה טענה למתחם עונשי שבין 12 ל- 24 חודשים מאסר בפועל, על יסוד פסיקה דומה בה הוטלו עונשי מאסר ממושכים גם כאשר מדובר היה בעבירה

התפרצויות ייחודית. המאשימה טענה, כי הנאשם מכוון לסתמים. התסקירים אינם חוביים ולכן אין מקום להריגה מן המתחם משיקולי שיקום, שכן גם שירות המבחן ציין כי קיימת רמת סיכון נמוכה עד בינונית. בנסיבות אלה, עתירה המאשימה לגזר על הנאשם עונשים של מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוונת והתחייבות.

5. הסניגור בקש להקל עם הנאשם. ההגנה הפנתה לעובדה, שעוד בעת הבקשה למעצרו של הנאשם עד ליום ההליכים, הורה בית המשפט על שחרורו, בקבועו כי התנהלותו של הנאשם, כאשר לא nisiה לבסוף, לא אים ולא פגע במטלוננט, אלא ישב והמתין על בואה של המטריה, מעידה על מסוכנות נמוכה. הנאשם הודה בדיון הראשון ונטל אחוריות מלאה על מעשיו, הוא הביע חרטה וחסר זמן שיפוט ניכר. נטען כי שירות המבחן היה ער לקשי האובייקטיבים של הנאשם, ولكن המליך על עניישה שיקומית של צו מבחן וצו של"צ. ביום הנאשם מוצב מבחינת הסמים ושמונה בדיקות שנערכו לו נמצאו נקיות, כך שליחתו למאסר מאחריו סORG ובריח, תקטע את המהלך החובי שעבר הנאשם מאז ביצוע העבירה. הנאשם מגדל שלוש בנות קטינות ולחוותן חובות של מאות אלפי ל"י, אולם הוא מנסה להחזיר. הנאשם שהוא שמונה ימים במעצר, וחצי שנה במעצר בית מלא. הסניגוריה הפנתה לפסיקה בה נגזרו עונשים קלים יחסית בגין עבירות התפרצויות. עוד נטען כי הנאשם עבר הליך שיקום ממשמעותיו ויש מקום לתת לו הזדמנות להוכיח את עצמו.

6. הנאשם עצמו בקש לשאת דברים טרם גזר הדין. הוא הביע חרטה, ואמר כי אין שום דבר שמצדיק את התנהגותו. הנאשם ציין את נסיבותיו האישיות ואת העובדה שהיום הוא שומר על עצמו, על מנת להימנע מביצוע עבירות ולפתח דף חדש.

מתחם הענישה הראי

7. ראשית על בית המשפט לקבע מהו מתחם העונש ההולם לעבירה, בהתעלם מנסיבות האישיות של הנאשם. מדובר אמן בעבירה של ניסיון להתרצות, אולם יש ממש בטענת המאשימה כי נסיבות העבירה הן חמורות: הנאשם הצטייד בסכין, טיפס עד לקומה החמשית, חתך את הרשת ונכנס למרפסת. העבירה לא הושלמה, רק כיוון שהנ帀ה נתפס ע"י המטלוננט שנכחה בבית. נסיבות אלה מלמדות על חומרת העבירה, ומחזקות את האמור בהלכת רע"פ 4249/12, לפיה במקרים שהעבירה לא הושלמה בגל נסיבות חיזוניות, יש להתייחס לעבירת הניסיון כמעט לעבירה מושלמת.

8. ההחלטה עליה נשמכו הצדדים:

א. המאשימה נשמכה כאמור לעיל על פסיקה שגדירה עונשי מאסר ממשכים בגין עבירות התפרצויות או ניסיון התפרצויות. במסגרת עפ"ג (מח' י-ט) 14-04-24997 מ"י נ' יהודה בנון (7.7.14), מדובר היה בניסיון התפרצויות בדומה בענייננו. בית המשפט המחויז אישר מתחם עונישה שבין 5-12 חודשים מאסר, בהתאם בדין שמדובר בניסיון להתרצות. בתוך המתחם, לנוכח התסקיר השלי' והמאסר המותנה יהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם, הוחמרה העונישה לכך תשעה חודשים מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר על תנאי של ארבעה חודשים במצטבר. תיק זה לא יכול

לשם קנה מידה לעונשה בענייננו, שכן מדובר בעבירה שבוצעה תוך כדי צו מבנן, וכאשר מססר על תנאי תלוי ועומד כנגד הנאשם. במסגרת רע"פ 4352/13.

פלוני נ' מ"י (1.9.13) מדובר היה בעבירות התפרצויות אחת בבית מגורים. בית המשפט העליון אישר עונשה של 24 חודשים מססר בפועל, תוך הפעלת שני מסרים על תנאי במצטבר, אולם לנוכח העובדה שמדובר בשני מסרים על תנאי ברי הפעלה, קשה ללמידה מפסק הדין על העונשה הנוגגת. במסגרת רע"פ 5518/11 **משה טרגן נ' מ"י** (26.7.11), הורשע המערער בניסיון התפרצויות לדירה, והושתו עליו 12 חודשים מססר בפועל. אף כי בעניין זה, לא היה מססר על תנאי תלוי ועומד כנגדו, הדגיש בית המשפט כי רק שלושה חדשים קודם לכן נדון הנאשם למססר בפועל בגין עבירות דומות, לרבות הפעלת מסרים על-תנאי, וכן באותו עניין לא היה תסיקור בוגע לנאשם.

ב. מנגד, הסניגור הגיע פסיקה של בית משפט שלום, במסגרתה נגירה

עונשה מקלה של צו מבנן בעבירות של התפרצויות לדירה. יצוין כי ברוב פסקי הדין שהגיש הסניגור, מדובר בתסקירים חיוביים למד"י המלמדים על שיקום ממשמעו'ם במסגרת שירות המבחן. בענייננו, כפי שיפורט בהמשך, התנהגוותו של הנאשם ידוע עלילות ומורדות וקשה לדבר על תסיקור חיובי לעילא, כפי שעולה מן ההחלטה. עוד נסמן הסניגור על רע"פ 2180/14 **ספר שמואלי נ' מ"י** (24.4.14), אלא שם הסוגיה שבמחלוקת הייתה סוגית הרשותה. מדובר היה בגין צער מאוד, שביקש להתגיים לצבע וטען שהרשעה תפגע בו. בית המשפט העליון אישר כי אין מקום להמנעה מהרשעה בדיון, אך שכן מקום להיתלות בפסקה זו באשר לעונשה.

9. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לבחון את מידת הפגיעה בערך המוגן, את נסיבות המקלה ואת ההחלטה הנוגגת. חומרתה של עבירות התפרצויות איננה רק בכך שהיא פוגעת בערך המוגן של הגנה על הרכוש ועל ביתו של אדם, אלא שהיא פוגעת גם בתחום הביטחון האישי שחייב האזרחים, שבitem נפרץ ויד זרה כודרת לתוכו. בנסיבות אלה, קבעה ההחלטה מתחמי עונשה של חדשים מאסר ממושכים בגין עבירות התפרצויות. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהעבירה לא הושלמה ודבר לא נגניב.

10. נכון מכלול נסיבות העניין, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את העבירה, עומדים על רף תחתון של ששה חודשים מססר בפועל, ועל רף העליון הנע סביר 15 חודשים מססר בפועל.

עונשה בתוך המתחם

11. בתוך מתחם העונש, על בית משפט לגזור את דיןו של הנאשם בהתאם לנסיבותו האישיות, אלא אם מצא מקום לחרוג מן המתחם, משיקולי שיקום או משיקולי הגנה על שלום הציבור.

עbero הפלילי של הנאשם

12. לחובת הנאשם 12 הרשעות קודמות. הנאשם נדון לראשונה למססר בפועל בשנת 2002 בגין עמוד 3

בשנת 2010 נדון השם בדין העבירות רכוש. נדון הוגש בדין שרשית העבירות רכוש דומות לעניינו, לתקופה של 27 חודשים מאסר בפועל. לאחרונה, בשנת 2014 ובשנת 2016, נדון הוגש פעמיים למאסרים על תנאי בגין עבירות סמים וUBEIROT RACOSH.

תקייר שירות המבחן

13. עמדת שירות המבחן בעניינו של הנאשם ידעה עלויות ומורדות.

א. תחיליה, תקיר שירות המבחן מיום 17.7.16 פירט כי מדובר בנאשם בעל רקע עבריני וההתמכרותי ממושך, דפוסים רצידוויסטיים ומאפיינים אנטישמיים. מאז שחררו ממאסר בשנת 2011, חלו עלויות וירידות במצבו ההתמכרותי, אולם באוגוסט 2015 הוא השתלב באשפוזית לגמילה מסמים. התקיר הדגיש כי עתה הנאשם מכיר בקשישים להימנע משימוש סמי רחוב ומקבל טיפול בתחלפי סם. הנאשם הודה במעשה העבירה, נטל אחריות על התנהגו, והסביר זאת בנסיגה במצבו בשנה الأخيرة. 13 דגימות שtan ניטלו מהנאשם. בהתחלה הצבעו הדגימות על שרידי סמי רחוב, אולם מאז מאי 2016, כל הבדיקות הנוספות לימדו על ניקיון משימוש בסמים. בסופו של דבר, ציין שירות המבחן כי קיימת רמה סיכון נמוכה-בינונית להישנות להתנהגות פלילית, ולכן הציע למנף את המגמה לרתימת הנאשם להליך טיפול. שירות המבחן המליץ אףוא, על צו מבחן סמים לשנה נוספת ל- 240 שעות של"צ.

ב. תקיר משלים מיום 1.11.16, הדגיש כי בדיקות שtan אחרונות לימדו שוב על הימצאות סמי רחוב. לנוכח העדר רציפות במתן בדיקות שtan נקיות, העלה שירות המבחן ספק לגבי מסוגלותו של הנאשם להימנע מסמי רחוב ולשפתח פעולה עם השירות ולכן נמנע מהמליצה טיפולית.

ג. תקיר שלישי מיום 17.1.17, מעלה חוזה לתלמיד: הנאשם זומן לטעע בדיקות סמים, שמונה מהן נמצאו נקיות מסוימות ובאשר לזמן התשיעי לבדיקה, הנאשם הודיע מרראש כי לא יוכל להתיצב כי הוא צריך להשגיח על ילדיו. בנסיבות אלה, מצא שירות המבחן כי מצבו של הנאשם בתחום הסמים מזוכב וחזר על המלצה להטלת צו מבחן סמים بد בבד עם של"צ בהיקף נרחב של 240 שעות.

ג'ירת הדין

14. ההכרעה בתיק זה איננה הכרעה פשוטה. **ראשית**, הנאשם איננו נוטל CUT חילוק בהליך טיפול משמעותי בשירות המבחן, אלא רק מקבל תחלפי סם במסגרת האשפוזית. חומרת העבירה על רקע עבורי הפלילי של הנאשם, והעדר ההתמדה בהליך שיקומי משמעותי, מונעים אפילו את האפשרות לנ��וט בהליך החרג של חריגה ממתחם הענישה משיקולי שיקום. יש לגוזר את הדין בהתאם לנסיבות הענישה. **שנייה**, התקיר הרראש דבר על דפוסי התמכרות מושרים ועל רמת סיכון נמוכה עד בינונית, אולם על ניקיון מסוימים של

חדשניים שחייב לקטוע אותו. הتفسיר השני נמנע מהמליצה טיפולית, לנוכח חזרה לשימוש בשם. הتفسיר השלישי שב וצין את יציבותו של הנאשם בעניין ניקיון מסם ואת הרצון לחת לו הזדמנות על ידי צו מבחן. **שלישית**, נדמה שברור גם לסניגור, כי עונשה בדרך של של"צ, כהמלצת שירות המבחן, איננה באה בחשבון לנוכח עבורי המכבד של הנאשם והتفسירים הביעתיים. המחלוקת המשנית היא בין מאסר בעבודות שירות לצדו צו מבחן, לבין מאסר אחורי סORG ובריח.

15. **מחד גיסא**, מדובר בעבירה חמורה שביצעו נאים, אשר במהלך חייו הסתבר פעמי אחר פעמי בעבירות דומות. גם לאחר מעצרו ושחררו בתיק זה, לא שמר הנאשם על נקיון מסוימים באופן מלא. המלצות שירות המבחן הן רק המלצות ויש ממש בעונות המאשימה כי קשה לתת אמון בנאים, ויש לגזר את דיןו למאסר בפועל ממש. **מайдן גיסא**, הנאשם שומר על נקיון מסוימי רחוב כבר תקופה ממושכת. שירות המבחן ממליץ למנף את ההרתקעה לשם הליך גמילה משמעוטי, וחבל שמאסר קצר יקטע התפתחות חיובית זו אצל הנאשם.

16. הפסיקה שהציגה המאשימה איננה דומה לעניינו, שעה שברוב פסקי הדין היו מאסרים על-תנאי תלויים ועומדים בעת ביצוע העבירה, ובמקרה היחיד בו לא היה מאסר על-תנאי בר הפעלה, לא ניתנה כל המלצה טיפולית שלא נערךتفسיר שירות המבחן. למורת זאת, יש ממש בעונתה, כי מגמת הפסיקה באשר לעונשה בעבירות של התפרצויות לבית מגורים, היא אכן מגמה של מאסרים בפועל מאחרי סORG ובריח לתקופות ממושכות.

17. לו היה מדובר ב"סוף פסוק" עם מתן גזר הדין, ראוי היה לאמץ את עתרת המאשימה, ולגזר מאסר בפועל מאחרי סORG ובריח, לתקופה של שבעה עד תשעה חודשים. עם זאת, צו מבחן איננו סיום מוחלט של ההליכים: הנאשם יהיה חייב לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, אחרת יבוטל הצו וניתן יהיה להטיל עליו עונשים נוספים, לרבות שליחתו למאסר בפועל מאחרי סORG ובריח.

18. נראה כי האינטראס הציבורי בכללותו, יצא נשכר דווקא מעונשה מקלה, בדרך של בעבודות שירות (لتקופה המרבית מבלי לנכונות ימי המעצר), לצד צו מבחן, שיחיב את הנאשם להתמיד בהליך הטיפול ולשמור על נקיון מסוימים תקופה ממושכת.

19. יודגש כי אף שירות המבחן ממליץ על צו מבחן לתקופה של שנה, הרי שלמעשה העלוות והמורדות בהתנגדותו של הנאשם, נראה לי כי יש מקום לקבוע את הצו לתקופה של שנתיים.

20. אשר על כן ולאחר מכן שוקל את מכלול הנسبות לחומרה ולקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ששה חודשים מאסר בפועל אוטם ישא הנאשם בעבודות שירות, על פי

המלצת הממונה על בעבודות השירות, במתן"ס חריצית באשדוד. הנאשם יתייצב לריצוי בעבודות השירות עד השעה 13.3.17 עד השעה 08.00, במשרדי הממונה על בעבודות השירות בלבד ככל באר שבע. הנאשם מזוהה, כי עליו למלא אחר כל הוראות הממונה על בעבודות השירות והmphkח היישר, לרבות שמירה על נקיון מוחלט מסוימים בכל תקופה

עבודות השירות, ולשם כך אני מתיר לממונה על עבודות השירות לעורר לנאים בדיקות שtan, והנאים מזוהר כי אם יפר הוראות אלה, אפשר כי המאסר ירצה בפועל ממש.

ב. עשרה חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים, בהתאם להוראות סעיף 52 (ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, שלא יעבור כל עבירות רכוש מסווג פשוט.

ג. חמישה חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים, בהתאם להוראות סעיף 52 (ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, שלא יעבור כל עבירות רכוש מסווג עוון שאיננה פשוט, וכן עבירה של החזקת סכין.

ד. אני מעמיד את הנאשם לפיקוח שירות המבחן בצו מבחן סמים, לתקופה של 24 חודשים. הנאשם מזוהר כי עליו לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, וכי אם לא ישתף פעולה באופן מלא, או יচזר לשימוש בשם, יהיה רשאי בית המשפט לבטל את צו המבחן ולגוזר על הנאשם עונשים אחרים, לרבות מאסר לRICTI בפועל.

ה. פיצוי למתלוננת, ע"ת 1 בשיעור של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום

.10.9.17

ו. קנס כספי בסך 2,500 ₪ או 21 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד

.10.10.17

הזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחויז.

ניתן היום, י"ב שבט תשע"ז, 08 פברואר 2017 במעמד הצדדים.